

[Wilhelm]

favoriserer en ejergruppe. Vi kan måske lave nogle forbehold med, at de også har betalt deres huse for dyrt, fordi en sådan ordning bliver kapitaliseret i højere ejendomspriser, så de små indtægter, der har lagt sig meget i selen og spist havregrød i årevis for at komme derud, kan man nok ikke kalde favoriserede, men ellers er det selvfølgelig korrekt, hvad hr. Bernhard Baunsgaard siger om favoriseringen ved den nuværende ordning.

Jeg tror, jeg var den første herhjemme, der overhovedet prøvede at sætte tal på det. I 1971 har vi opgjort det til et tilskud på 4 mia kr. Det økonomiske råd sagde, at det passede ikke, det var 1½ mia kr., men det sagde man på grundlag af en lejeværdi på 6 pct. Jeg er ikke spor uenig i det, hr. Bernhard Baunsgaard her siger, og jeg har kørt en kampagne på de ting i masser af år. Det er ikke dér, uenigheden ligger. Men det indtryk, hr. Bernhard Baunsgaard ønsker at give, er, at forslaget yderligere vil favorisere dem. Vi afskaffer det privilegium i løbet af 10 år. Det bliver nedsat for alle grupperne, det bliver hurtigst afskaffet for de største indtægter i kroner og øre. At alle grupperne under en aftrappingsordning ikke bliver ringere stillet, end hvis man fortsatte den nuværende ordning – det troede jeg hr. Bernhard Baunsgaard i det mindste kunne forstå, når jeg nu har sagt det en to-tre gange – skyldes jo, at deres fordel, hvis de ikke genbelåner, også afskaffes efter den gældende ordning. Så sker der ganske vist det, at de udbygger, de genbelåner, eller de flytter til større huse, ikke sandt, og de haler gevinsten ud til forbrug og alt det dér, som hr. Bernhard Baunsgaard nægter, men som hr. Hjortnæs i hvert fald ikke nægter. Det kan de ikke gøre efter vort system. De, der havde tænkt sig at spekulere i deres bolig og værdistigning, får ikke nogen fordel, de bliver frataget den spekulationsmulighed, og det synes jeg er i orden. Det håber jeg hr. Bernhard Baunsgaard egentlig også synes er i orden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis hr. Wilhelm, når vi engang får trykket, tager sig tid til at gennemlæse det, så vil han se, at jeg sagde lige nøjagtig det samme hele tiden, nemlig at der er én gruppe, de nuværende ejere, som begunstiges. »Og hvor-

dan bliver det så i fremtiden?« sagde jeg. I fremtiden bliver det sådan, at kun folk med store likvide midler får virkelig gavn af det her; de andre, de skal tvinges til at bo i lejligheder. Det er det, der er konsekvensen af forslaget.

Jeg vil gerne lave et skatteforslag, der gør det muligt for den jævne mand med mellemindtægten at få et hus, men jeg vil begrænse den fordel, den helt urimelige fordel, der er i dag for folk med de store indtægter, fordi de får 70 pct.s tilskud. Det er urimeligt, når den almindelige mand skal nøjes med et par og fyrrer pct.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Jeg tror, at det, der er væsentligt i denne debat mellem hr. Bernhard Baunsgård og hr. Wilhelm, i virkeligheden er noget andet. Man kan udmærket fjerne den fordel, der ligger i det rentefradrag, uden at deres boligydelse i det lange løb bliver højere, men der er en fordel, de ikke opnår. Når man fjerner det rentefradrag, så vil de huse ophøre med at få den inflationsværdi, der ligger over de normale prisstigninger i samfundet, det er klart. Den fordel bliver taget fra dem. Det er egentlig også noget af kernen i det, vi diskuterer her, og det er, ligesom hr. Bernhard Baunsgaard ser helt væk fra den side af sagen.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg drømmer selvfølgelig ikke om nogen sinde at få det sidste ord i en diskussion med hr. Bernhard Baunsgaard, så dette skal være min sidste korte bemærkning, uanset hvad han nu måtte sige. Jeg skal kun sige til hr. Bernhard Baunsgaard: de får en fordel, ja, i forhold, til hvis man opretholder det nuværende system med en fast lejeværdiprocent, men det er der ingen garanti for. Hvad er det, der konkret ligger på bordet? Det er, at man foreløbig – jeg har forstået, at de radikale har sagt, det var da et udspil, man fandt rimelig fornuftigt, og som man kunne snakke om – har foreslået lejeværdiprocenten nedsat til 1,7. Denne enorme pressionsgruppe er så stærk, at man til ugunst for de dårligst stillede af dem, til ugunst for lejerne her i landet